

عنوان مقاله:

آزادی در شعر ملک الشعراء بهار

محل انتشار:

همایش ملی ملک الشعراء بهار (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

رضا همت خواه - دکتری زبان و ادبیات فارسی دانشگاه اراک، سرگروه درسی زبان و ادبیات فارسی شهرستان اسلام آبادغرب

الهه دارابی - کارشناس ارشد زبان و ادبیات فارسی دانشگاه قزوین، سرگروه درسی زبان و ادبیات فارسی استان کرمانشاه

پریسا باستان - کارشناس ارشد زبان و ادبیات فارسی دانشگاه ملایر، آموزش و پرورش شهرستان اسلام آبادغرب

خلاصه مقاله:

هدف پژوهش حاضر، بررسی آزادی در شعر ملک الشعراء بهار است. در این پژوهش، کلیه اشعار بهار مورد مطالعه قرار گرفته و به شیوه کتابخانه ای (فیش برداری)، جلوه های آزادی، در شعر بهار و دیدگاه او نسبت به آزادی و مفهوم آن بیان شده است. ملک الشعراء بهار که محصول مشروطه بود و بزرگ ترین شاعر، ادیب و ستایشگر صلح و آزادی است، تنها ابزار مبارزه با بیدادگری ها را سلاح سخن دانسته و با شمشیر برنده شعر و نثر بر ضد استبداد و ستم به پا خاسته است. منظور او از آزادی، استقلال ایران است؛ در شعر او، آزادی بدون استقلال سیاسی ایران، تحقق نخواهد یافت. از دید او، کمال مطلوب انسانی و مظهر نکویی و زیبایی، آزادی است که ریشه و پایه ی تمام اصلاحات سیاسی، اجتماعی و فرهنگی و غایت آرزوی بشر است. شاعران دوره ی مشروطه محصول بیداری جامعه بودند و تعاملی ویژه بین خود و مردم برقرار کردند. بهار به عنوان یکی از پرچمداران آزادی در زندگی اش، همواره آزادی خواهی وطن پرست بوده است. نتایج پژوهش نشان می دهد که ملک الشعراء بهار مضامین و نمادهای آزادی همچون آزادی طلبی، استعمارستیزی، نفی استبداد، آزادی بیان و اندیشه و آزادی زنان را در گرو آزادی و استقلال میهن دانسته و بهترین ستایش ها از آزادی در ادب فارسی در شعر او نمود پیدا کرده است.

کلمات کلیدی:

بهار، آزادی، وطن، استقلال

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/868167>

